

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 444.

Anden Session.

117de Møde.

Mandagen den 24de Marts.

(Fortf.)

Grundtvig: Efter hvad den ærede Finantsminister sagde om Ministerens dybe Ringesagt for min Stemme og mit Dømmeme, nyter det vistnok ikke Stort, at jeg siger flere Ord (En Stemme: Jo!); men jeg vil dog sige dette, at, naar Ministeren erklærer, at det har saa gode Tanker om sig selv (Hør!), og at det ogsaa mener at have en sikker Haand nok til at styre Statskibet mellem de Skjær, som det for en stor Deel, saavidt jeg kan skønne, selv har skabt (Ja! Hør! Hør! Nei!) saa maa jeg dog sige, at jeg gad vide, og jeg er vis paa, at Folkethinget og det danske Folk ogsaa nok gad vide, om ogsaa mellem disse Skjær regnes Danmarks Riges Grundlov og den lovgivende Rigsdag i Danmark. Jeg gad vide, om det ogsaa er et af de Skjær, som Ministeren troer at kunne styre sikkert forbi; thi det er vist, at, efter Alt hvad jeg veed og skønner om, hvad Ministeriet har isunde, er det aldeles umuligt, at det kan gaae igjennem, saalænge Danmarks Riges Grundlov staaer, og saalænge Danmark har en lovgivende Rigsdag, en lovgivende Rigsdag, der ikke kan eller vil dele den lovgivende Magt med Andre end med Kongen og Regjeringen (Hør!).

Finantsministeren: Jeg finder det ikke heldigt, at føre Discussionen ind paa et Gebeet, hvor den ikke kan føres til Ende af de Grunde, som Ministeriet har paaberaabt sig som Anledning til at holde det foregaaende Møde for lukkede Døre; men jeg tør udtale, at det er med Urette, at man til Ministeriet henvender det Spørgmaal, om den Grundlov, som det nærværende Ministerium selv har contrafigneret, hører til de Skjær, som Ministeriet

anseer for at være Noget, som skal omgaaes. Jeg troer, at man vel kan have den Tillid til Ministeriet, at det kender sine Pligter mod Danmarks Grundlov (Hør!) og mod Danmarks lovgivende Forsamling, og jeg anseer ingen Mand, hans Villie være saa ærlig mod Danmark, som den være vil, for at være berettiget til at henvende et saadant Spørgsmaal til Regjeringen (Jo! Hør! Hør! Nei!).

Grundtvig: Det er forunderligt, at den høitærede Finantsminister lader, som om han ikke i et offentligt Møde kan indlade sig paa en Discussion om Ting, der ikke alene aabenbart angaae hele Danmarks Folk og Rige, men som ikke dreie sig om Andet, end hvad Ministeriet har betroet Rigtets Fiender, og som vi have kunnet see og læse i de tydske Aviser. Jeg kan dog ikke begribe, at, fordi det — Gud veed hvorfor — har behaget Ministeriet kun at ville tale med os om disse Ting for lukkede Døre, det derfor ikke kunde og burde omtales ogsaa i en offentlig Forsamling. —

Barfod: Mig vilde det forekomme, som om en Nægtelse af Bevillingen i dette Dieblif noget nær vilde være revolutionair, og som en Følge deraf stemmer jeg for Bevillingen, men vil i min Stemme hverken lægge et Tillidsvotum til Regjeringen eller et Mistillidsvotum. Jeg maa tilstaae, at jeg meget godt seer, hvilke Farer der nu og for længe siden have truet det danske Statskib; men jeg sætter min Tillid ikke nærmest til Ministeriet, jeg sætter den heller ikke nærmest til, hvad man ofte baade med Mund og Pen har hørt paaberaabe, de 5 europæiske Stormagter, jeg sætter min Tillid til den eneste Stormagt, jeg anerkender, den Stormagt, som er over alle dem og over os Alle, og i det Haab, at den vil vide at bruge de nærværende Redskaber til at føre det danske Statskib, som